

Nr 716

Av herr Hedlund m. fl., om höjning av räntan på amorteringspliktiga tilläggsån.

(Lika lydande med motion nr 552 i Första kammaren)

Genom beslut av 1953 års riksdag slutreglerades de tilläggsån som utgått under 1940-talet, varvid huvuddelen återkrävdes och resten efterskänktes. 1957 års riksdag beslöt att från och med den 1 januari 1958 genomföra en begränsad amortering av de under 1950-talet utbetalade provisoriska tilläggsånen med ett belopp motsvarande det kapitaliserade värdet av ett årligt bidrag av en krona per m² lägenhetsyta. Någon ränta skulle inte utgå, och amorteringstiden bestämdes till 25 år. År 1959 beslöts att äldre tilläggsån skulle återbetalas intill ett belopp av 2 kr. per m² lägenhetsyta. Överskjutande belopp skulle alltså vara räntefritt och stående. År 1961 beslöts emellertid att de till amortering uppsagda delarna skulle förräntas med fyra procent.

De årgångar av flerfamiljshus det här gäller åtnjuter betydande förmåner emedan tertiärlåneräntan är bunden vid tre procent, medan man i senare och med högre byggnadskostnad uppförda hus betalar fyra procent. En höjning av räntan på de utestående tilläggsånen till sex procent är därför motiverad och leder till minskade hyresklyftor mellan dessa hus och senare uppförda.

Med anledning av ett motionsyrkande till fjolårets riksdag anförde statsutskottet bl. a. att det i och för sig är motiverat att villkoren för äldre lån regleras när hyrespolitiskt utrymme uppstår. Utskottet hemställde om en utredning och förslag till nästa års riksdag i fråga om sådana ändringar av räntevillkoren.

Bostadsstyrelsen har gjort en utredning om dessa lån och framhållit att ingenting i riksdagsbesluten eller i de föreskrifter som med anledning härav utfärdats antyder att statmakterna skulle ha avsett att framdeles ändra beslutens innebörd. Departementschefen anser att bostadsstyrelsen anförde vägande skäl och framlägger därför inte något förslag om ändrade räntevillkor.

Vi delar inte departementschefens uppfattning i detta avseende. Riksdagen har tidigare ansett sig kunna ändra lånevillkoren, exempelvis när de till amortering uppsagda tilläggsånen åsattes ränta år 1961. Riksdagsbesluten har heller aldrig innehållit något uttalande, som har gett intryck av att den beslutade räntan aldrig skulle ändras. Vi föreslår därför att

räntan på dessa lån från och med den 1 juli 1968 höjs från fyra till sex procent. En sådan höjning bör innebära en årlig inkomstökning för staten på i runt tal 18 milj. kr.

Med hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att räntan på nu amorteringspliktiga tillägglån skall fastställas till 6 procent mot nuvarande 4 procent samt att denna subventionsminskning skall träda i kraft fr. o. m. den 1 juli 1968.

Stockholm den 26 januari 1968

Gunnar Hedlund (cp)

Lars Eliasson (cp)

Nils G. Hansson (cp)

i Sundborn

i Skegrie

S. G. W. Wahlund (cp)

Sven Vigelsbo (cp)

Gustaf Svensson (cp)

i Vä

Gunnar Larsson (cp)

John Eriksson (cp)

Johannes Antonsson (cp)

i Luttra

i Bäckmora
